

אני לא איברימין

(המשך מעמוד 29)

אני מאוד משתדל לא לנצל אשה להגיד שאני ככלל לא מנצל, אי אפשר. נשארו לי שאריות מסכא שלי. הוא היה רודן. גנרל בצבא התורכי, שכבש את מירח-אירופה ושרף בתים. חיברו שירים עליו — עבאס. נתן לך את הראש ונשחק בו כמו בכדור.

אני, בעצם, לא מסוכן. אני הערבי הטוב של האיזור, בגלל שאני מהטל-וויזיה. לכל מי שחושב ערבי טוב זה ערבי מת, אני מודיע שאני לא אמות. אני לא טוב בעיניהם, כי אני מבקש את הוכחות שלי.

יש נשים שעוברת היותי ערבי קוסמת להן. אני משהו מיסטריוזי שהן לא מכירות. אולי הן רוצות להזהרות עם המהפכה הפלסטינית ומוכנות לתרום את גופן למענה.

קשה לי לדבר על אהבות. אני אכזרי בעניין הזה — כל אחת שהיה לי קשר איתה, לא קיימת בשבילי אחרי שזה נגמר. בשבילי היא מתה. אם אפגוש אותה ברחוב, אני לא מסתכל עליה ולא מכיר אותה, היא לא מעניינת אותי עוד.

אני מאוד מאוכזב מנשים. מאוד פגיע. אולי יש לי רגישות מופרזת. כשאני אוהב, אני נותן הרבה מעצמי. אוהב בכל החושים שלי, ומקבל בתמורה יריקה בפרצוף. מישהי כינתה אותי מים רותחים. אולי בגלל זה שאני עצבני כל הזמן בתנועה, כל הזמן חושב, עושה רברים, חם, כריזמטי.

אני מצפה מהאשה שתהיה איתי, שתהיה עצמאית, בעלת אישיות, לא רודפת שמות מפורסמים ולא מחפשת את אור הזרקורים. אני מתעב נשים

מסביר ע'סאן: "אין ויכוח שהעם הפלסטיני מרוכא. בעצם, מרוכא זו מילה מלוקקת, יותר מדי משומשת. הייתי אומר — בכל מקום, אם זה נשק ישראלי או ערבי, כולם מתחריס מי יהרוג יותר."

"אצלי ואצל חבריי, שחיים בארץ בכלל ובתל-אביב בפרט, מורגש הפחד מדברים כיום ככפר שהתור שלנו עומד להגיע. צברה ושאתילא היה, בורג" אל-ברג'נה היה. פרס וחוסין הם עכשיו שני תחת בתחתונים אחד, הם כמו שני אחים שנולדו לאם אחת. ישראל מפציר צה כל יום את הפלסטינים, ולא מרור חים על זה. פה ושם מתחלקת למישהו הלשון, בלי כוונה, ואז יודעים."

"על הרקע הזה עלה הפשיסט כהנא. הוא לא מפחיד אותי, מפחידה אותי המדיניות של הממשלות מאז קום המדינה ועד היום. כהנא בא לביצה פוריה של גיזענות. הוא לא הגיע במיקרה, השטח היה מוכן. יש ממש פחד פיסטי בכפר שלי."

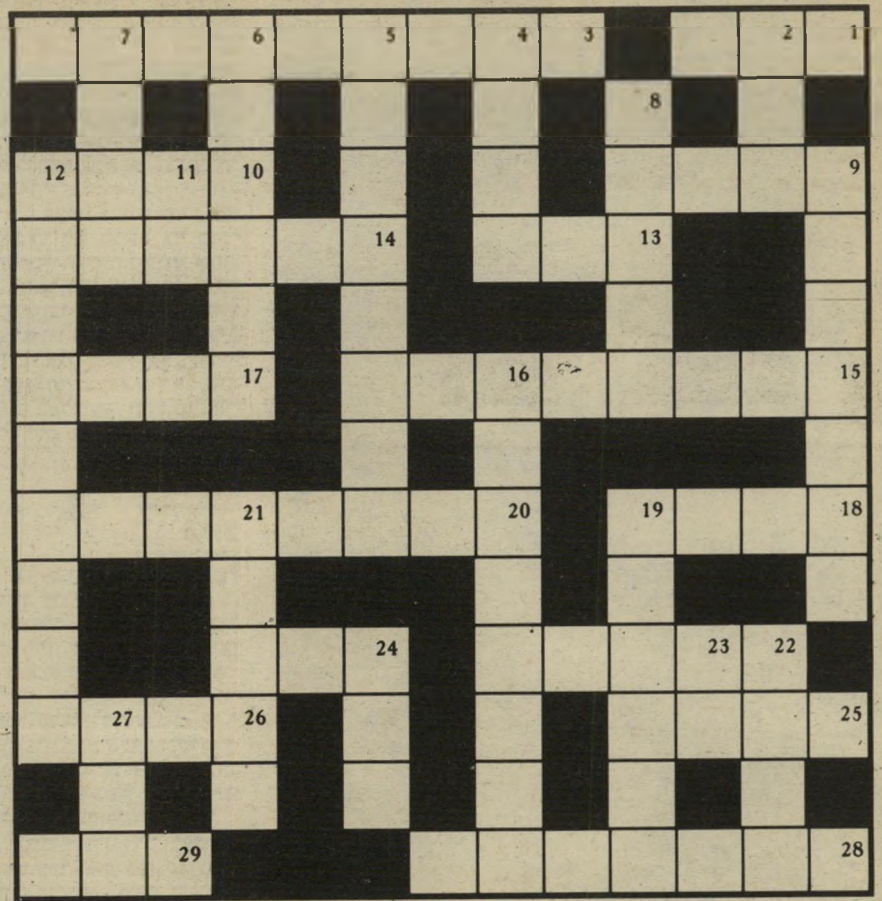
"חברים שלי בבעיה חמורה — לא רוצים להשכיר להם דירות בעיר והי מישטרה מתנכלת להם, במיוחד לתושבי כי אום-אל-פחם, מאז שלא נתנו לכהנא להיכנס לכפר."

השאלה בארץ נמצא במצב קשה מאוד, מבחינת כוח הימין מתגבר, וזה מעציב ומפחיד אותי.

סבא גנרל תורכי

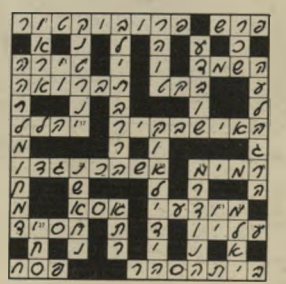
השאלה בארץ נמצא במצב קשה מאוד, מבחינת כוח הימין מתגבר, וזה מעציב ומפחיד אותי.

מאונז:

- 1 עונג ירד עלינו (3)
- 3 היטל שלא קל לעמוד בו, הדיר שינה מעיניו של שלמה ארצי (3,2,4)
- 9 שותק, כי על כן סוף מעשה במחשבה תחילה (4)
- 10 ניתן ליעל את האמור למעלה (4)
- 13 שמחו במכונית (3)
- 14 העידור בעמק ערן (3,3)
- 15 את מורי שעשע הלקח הפרקטי של הלימוד (4)
- 17 הם שבחו אותו על התבלין שלו (4)
- 18 מלכי נאיבי, אמרה שלומציון אלכסנדרה (4)
- 20 יצאו בנימת פלוג גם למלחמת-השמד בוירוס (5,3)
- 22 חג טוב אבד למחוללות בכרמים (3,2)
- 24 זמר ליופי (3)
- 25 "אם אין אני לי מי לי", של אבשלום פינברג (4)
- 26 שתי זרועות של חבר נאמן (4)
- 28 18 ירחים למד ול... (4,3)
- 29 שרות של יונים? (3)

פתרון תשבוצפון 2553

מאונז:

- 2 דוקר וחורר דוקר (3)
- 4 מגיע לכל אחד בסיומו של ענין (4)

אביגיל ינאי

שחקן עבאס וידידה מחוג התיאטרון "אני משהו מיסטריוזי..."

שרוצות להיות בצל אנשים ידועים. עד כאן. על הבדידות הוא כותב: "חורתי לילה לבדי בורד / אנס אותי הלילה אחרי שנים רבות / התבלבלתי, נגזרתי לחתיכות / נהפך העולם וצחקו הדרים / אלוהים התרגו בכסאו / קחיני אלייך / היח כיבה את אורו. וכן, אמרה לי אשוב באחד הימים, כאשר יבוא האביב / וישבתי להסתכל עליה כילד אומלל / נעלמה לי התיקווה וברחו לי הימים / נשארתי בורד בקור."

בעברית מותר לקלל

עבאס כתב סיפורים על תולדות הכפר שלו — איך נוסד לפני 600 שנה, כיצד חולקו האדמות בין החמור לות. הוא מתכוון לפנות לכמה הוצאות ספרים, אומר שהוא אופטימי בנושא. בטוח שהחומר יעניין אותם. איך לו כוונות לחזור לכפר שלו. כל עוד אין תיאטרון ערבי באום-אל-פחם או בכל מקום אחר, אמשיך לחיות בתל-אביב, לעבוד, הוא אומר. אני משתדל לעשות דברים בערבית, למרות שאוסרים עליי. אני עובד על הצגה במשך חודשים-שלושה, ואז באה מיסטרדה, או צנוורה ופשוט מאיימים. שום בג'צ, שום בית-מישפט, שום כלום לא יעזור. בעברית אני יכול לקלל את מי שאני רוצה, זה בסדר. אבל בערבית אסור. לחסל עם זה לחסל את התרבות שלו, אבל לכל הגמדים אני רוצה להגיד שאני חוק."

הלוואי והשמאל היה מתלכד, משתף פעולה ונעשה לכוח גדול, אשר יוכל להביא את הארץ הזאת למצב יותר בריא, פחות חוליני. אני לוחץ כל יד שנאבקת למען השלום ולמען אחוות העמים בארץ. אני אופטימי, מאמין שהעתיד הוא לנו, לכוח השלום. בסידרה המיסעדה הגדולה, שפר"קים חרשים ממנה מצולמים בימים אלה, מופיע ע'סאן כאחד מארבע הרמור יות הראשיות בסידרה — המלצר עברו — רון'ואן, היפה של המיסעדה, הד מתחיל כל הזמן עם נשים והן מתחילות איתו. דמותו היא של גבר שרמאנטי, שכל מה שמעניין אותו בחיים זה נשים. בסידרה הוא כובש אותן בקלות, את הרווקות ואת הנשואות, מסכך את כולם עם הסיפורים שלו. כמעט בכל פרק מאיים בעל-הבית לזרוק אותו. ממשיד ע'סאן:

"בחיים אני בכלל לא כזה. להיפך. אני ביישן, צנוע, משתדל לא לעשות הרבה רוח. לא מדבר הרבה. אני מכבד את האשה. קם לנשים באוטובוס. אם בעיני היהודים אני פרימיטיבי, אז אני גאה בפרימיטיביות שלי. בנושא כיבוד האשה, הצד השני לא-מתקדם, אלא מופקר ומושט בכל הקשור לניצול נשים."

מישהו אומר לך שהוא ליברלי ובעד שוויון האשה, ומכניס לך מתחת לי שולחן. לכי להיות מזכירה אצל עורך-דין, אבל אם האחוריים התרבותיים שלך לא מספקים אותך, לא תעברי אצלו. אבל אני האויבי, ואת יודעת איך להיות זהירה ממני."

איתן עמיחי

הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272, טל. 5-790114-6

בשמירה על בריאותך ורכושך